

Obliczenia rozproszone przy pomocy klastrów w grafach **planarnych**, *używa się **długich komunikatów!***

(1+eps)-aproxymacja problemów MIS, MM, MDS

MIS = Maximum Independent Set

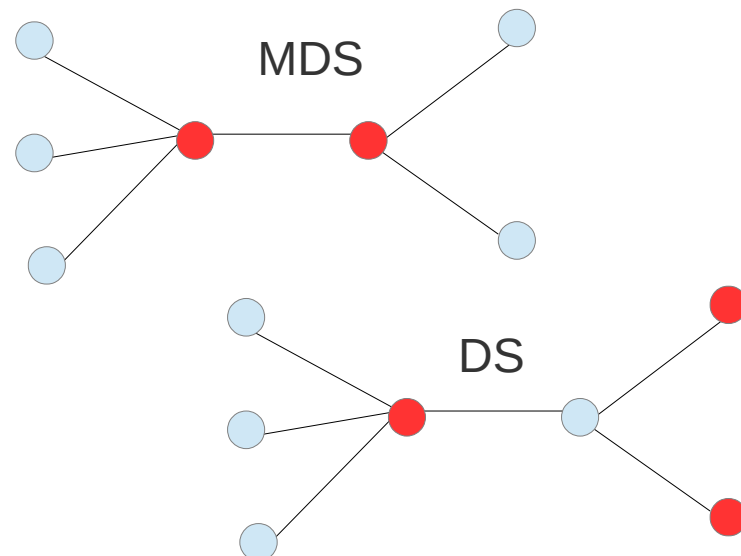
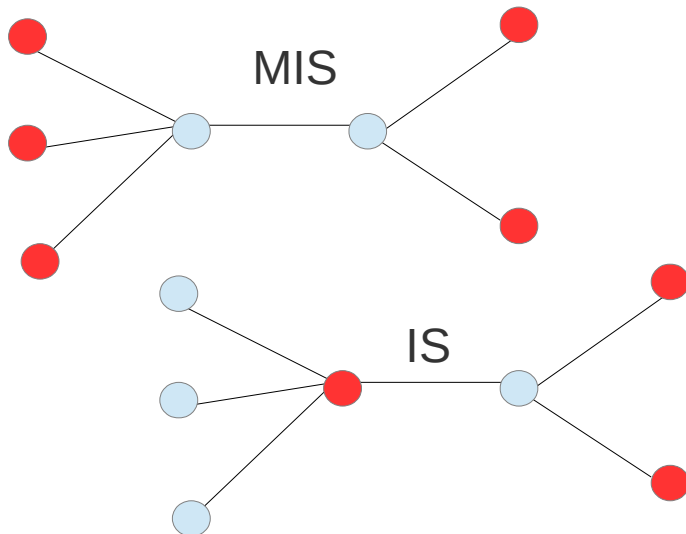
Independent Set = żadne dwa wierz nie są połączone

MWIS = MIS „z wagami”, chodzi o wagę IS, a nie moc...

MM = Maximum Matching (skojarzenia!)

MDS = Minimum Dominating Set

Dominating Set = zbiór D; każdy wierz należy do D
lub ma sąsiada w zb. D

Co to jest (1-eps) aproks problemu X (gdzie X=MIS/MWIS, MM) ?

X – rozwiązanie obl przez nasz algorytm

X' - rozwiązanie optymalne

$$\frac{|X|}{|X'|} > 1 - eps$$

Co to jest (1+eps) aproks problemu MDS ?

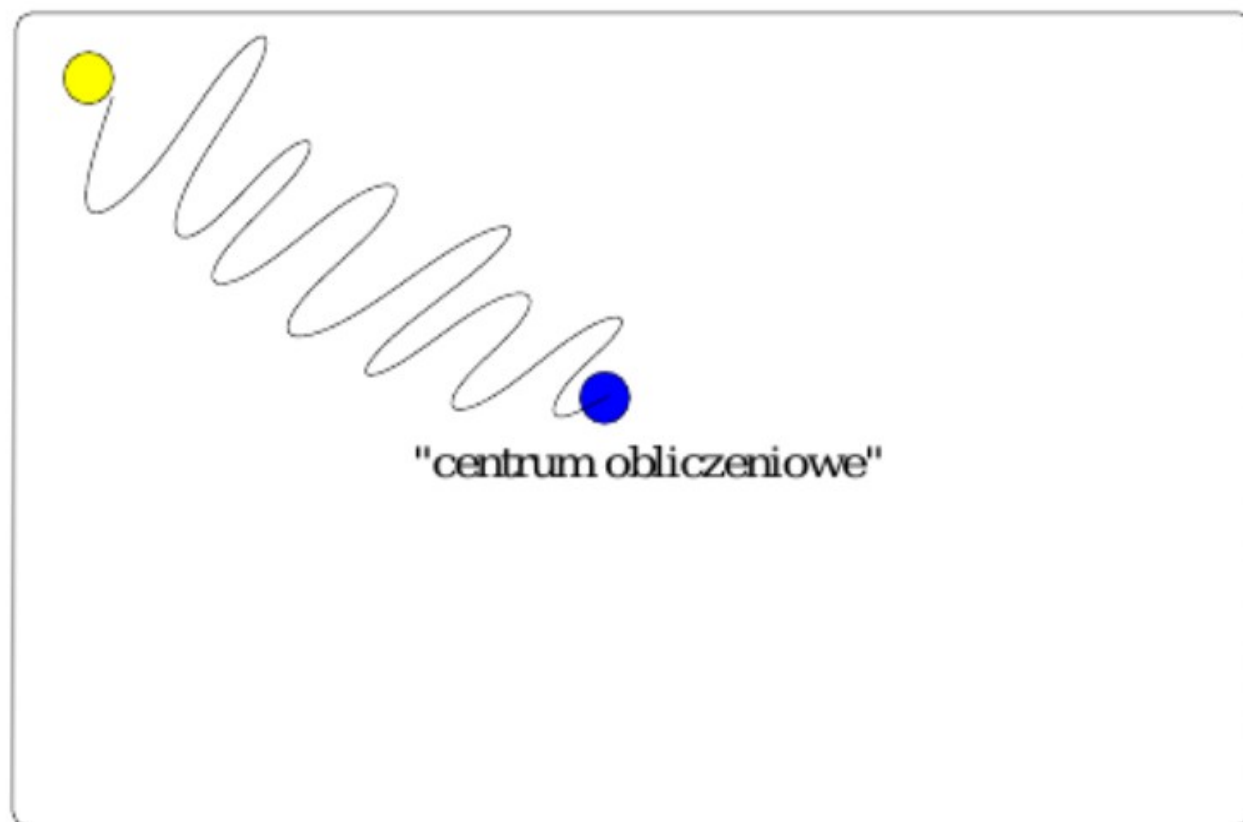
(trochę inaczej bo MDS jest probl minimalizacji!)

D – rozwiązanie obl przez nasz algorytm

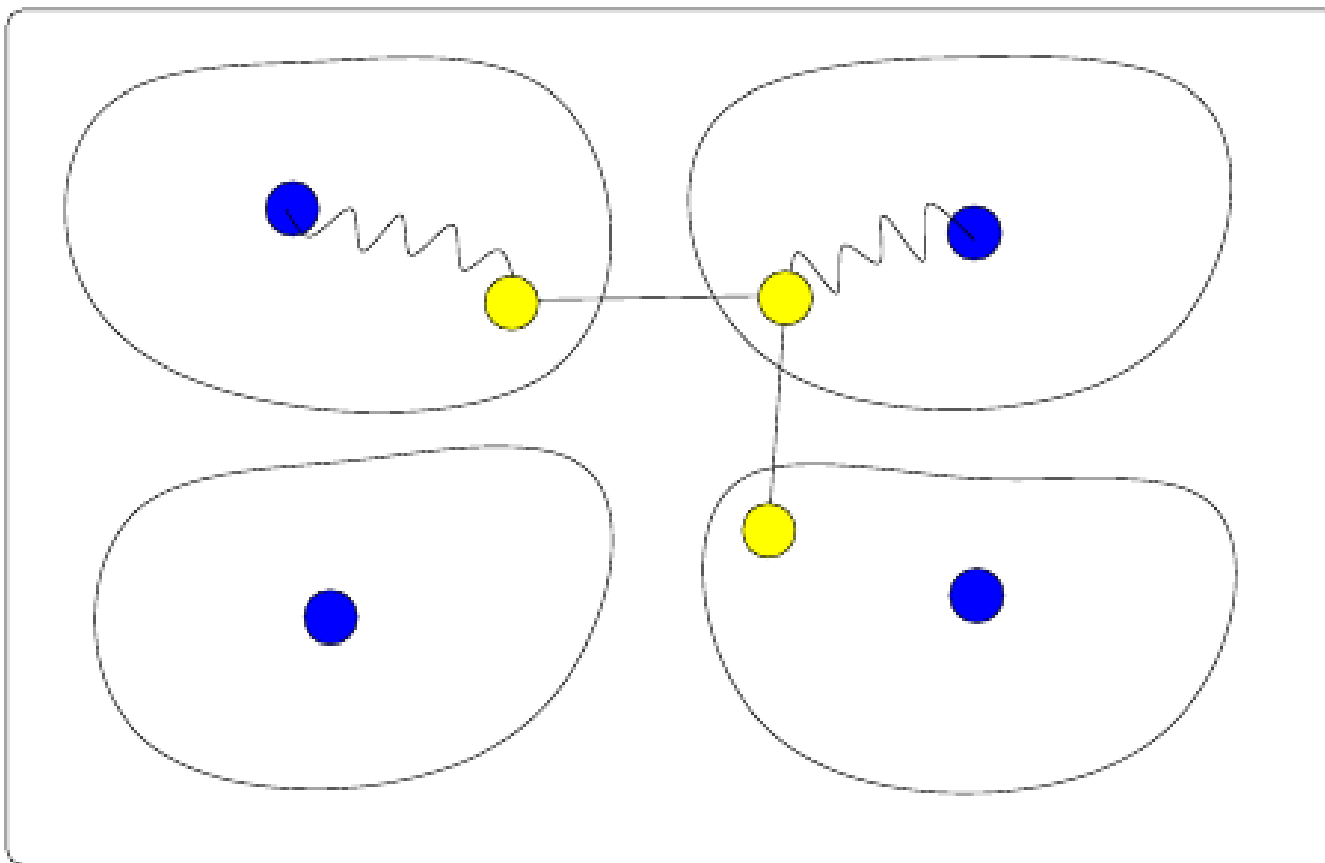
D' – rozwiązanie opt (MDS)

$$\frac{|D|}{|D'|} < 1 + eps$$

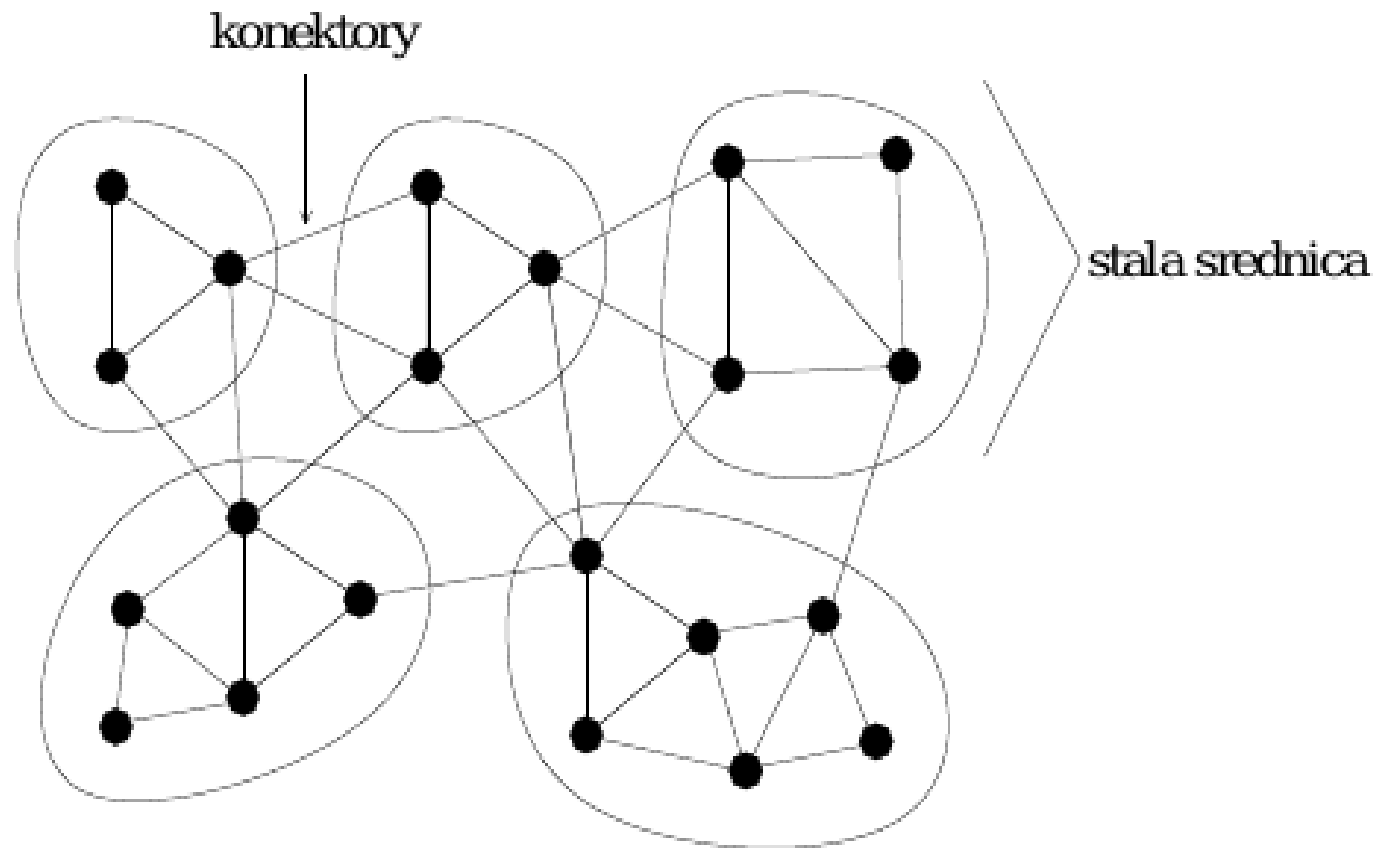
Pochodzenie koncepcji klastrów ...

- *czy warto scentralizować obliczenia ?*
- zebrać informacje o całym grafie do centrum obliczeniowego, wykonać obliczenia i rozesłać wyniki spowrotem???
- b. czasochłonne, jeśli graf ma dużą średnicę...

- co to są **klastry**? podział wierzchołków grafu G na podzbiory $V_1, \dots, V_k$ takie, że $G[V_i]$ jest spójny i ma małą średnicę
- centralizujemy obliczenia w klastrach, czyli...
- w klastrach, równoległe, rozwiązuje się wejściowy problem
- uwaga na to, co dzieje się na brzegu klastrów !!

klastry krawędziowe dla grafów planarnych

krawędzie mają wagi $\omega_e : E(G) \rightarrow \mathcal{R}^+$

waga konektorów (zbiór L) jest mała: $\omega_e(L) < \epsilon \omega_e(E(G))$

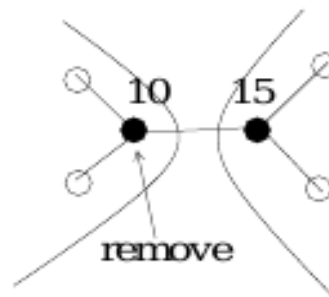
Mamy klastry... jak obl. MWIS ?

How to $(1 - \epsilon)$ -approximate MWIS

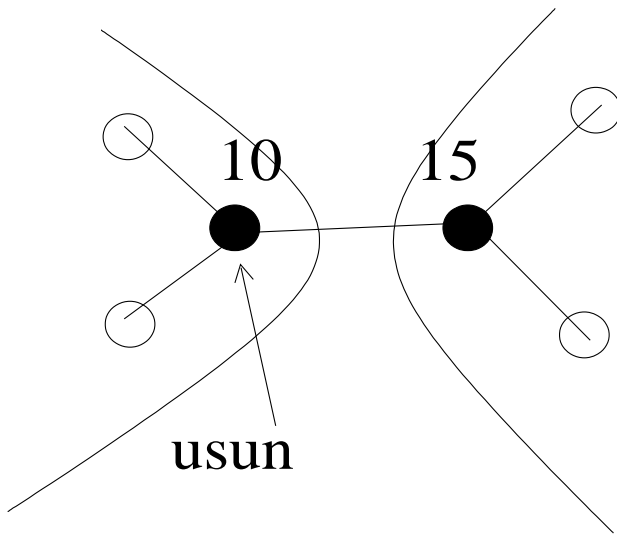
We have a planar graph G with weights on vertices $\omega : V(G) \rightarrow \mathbb{R}^+$

1. Define $\omega(\{u, v\}) := \min(\omega(u), \omega(v))$
2. Compute clusters with weight of connectors $< \epsilon \omega(E(G))$
3. In each cluster compute (optimal) MWIS
4. In case of errors on connectors: remove from the solution the vertex of smaller weight.

We know that $\omega(\text{MWIS}(G)) > \frac{1}{4}\omega(V(G))$ and $\omega(E(G)) < 3\omega(V(G))$ therefore vertices removed in (4) are meaningless ...

MWIS przy pomocy klastrów – argument...

Dlaczego ten algorytm oblicza
(1-eps)-apros MWIS
w czasie $O(1)$ + "czas obl klastrów" ?

Pkt 3 można wykonać w czasie const,
bo klastry mają stałą średnicę...
(można ściągnąć cały graf do 1 wierz
w stałym czasie)

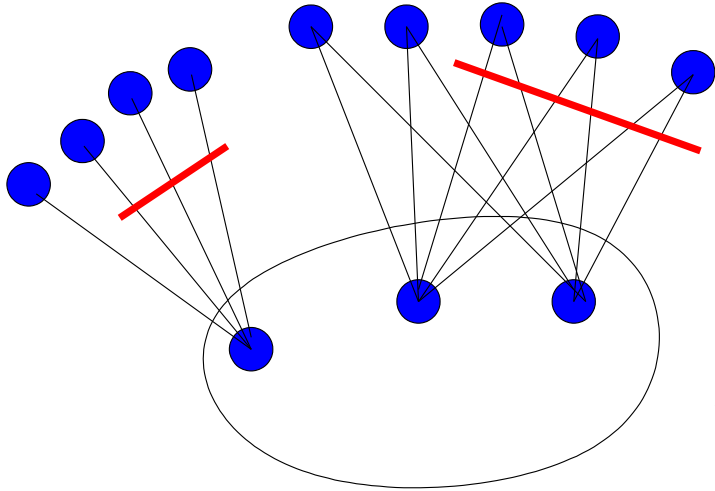
W każdym klastrze mamy MWIS;
są jednak konflikty na konektorach,
które trzeba usuwać... ile wtedy tracimy?

Odp:

1. $\omega(\text{MWIS}(G)) > 1/12 \omega(E(G))$
2. L – zb. konektorów; $\omega(L) < \varepsilon \omega(E(G))$
3. tracimy na wadze $< \omega(L)$

Czyli „tracimy na wadze” $< \varepsilon 12 \omega(\text{MWIS}(G))$!!

MM (skojarzenia) przy pomocy klastrów

Zidentyfikować „wiszące”
gwiazdy i podwójne gwiazdy,
usunąć odp wierz...

Można udowodnić, że po takiej operacji
MM jest mocy $> 1/10 |E|$

Zakładamy, że kraw e ma $\omega(e)=1$;
Możemy obliczyć klastry i w nich MM...

Uwaga: MM może być małe w porównaniu do $|E|$
dla MIS było inaczej... MIS jest zawsze duży
w porównaniu do $|E|$!!!

Potrzebny „preprocessing” który to zmieni...

Ta operacja nie ma wpływu na rozmiar MM,
ale powoduje że MM jest „duże”
w porównaniu do $|V|$ i $|E|$,

A liczba konektorów jest $< \varepsilon |E|$
czyli z opt skoj M^* tracimy $< 10 \varepsilon |M^*|$

Proc obl MM:

1. preprocessing
2. oblicz klastry
3. w klastrach oblicz (opt) MM

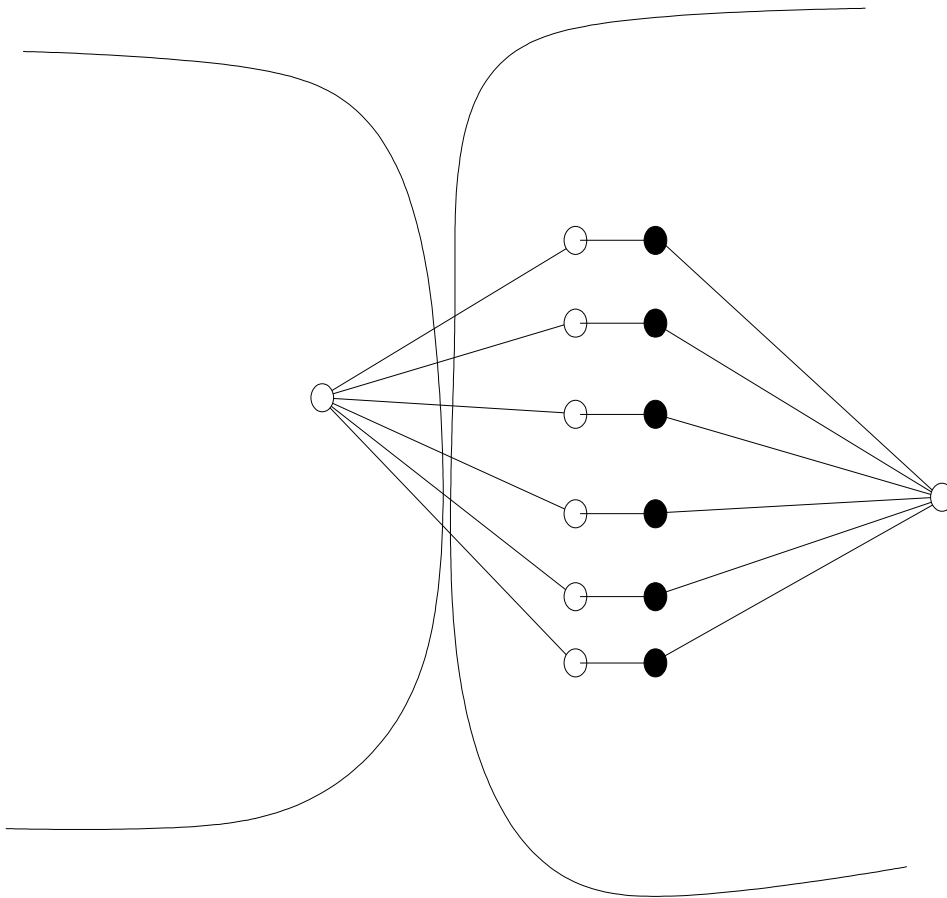

MDS przy pomocy klastrow

Wydaje się że nie powinno być żadnego problemu:

1. obl klastry, 2. w klastrach obl MDS (nie ma konfliktów jak w MIS...)

Dlaczego takie podejście nie działa ????

MDS optymalny w klastrach
może NIE być opt w całym G...

Wydaje się, że za ten problem
są odpowiedzialne
wierz wysokiego stopnia...
Może wystarczy się ich pozbyć
???

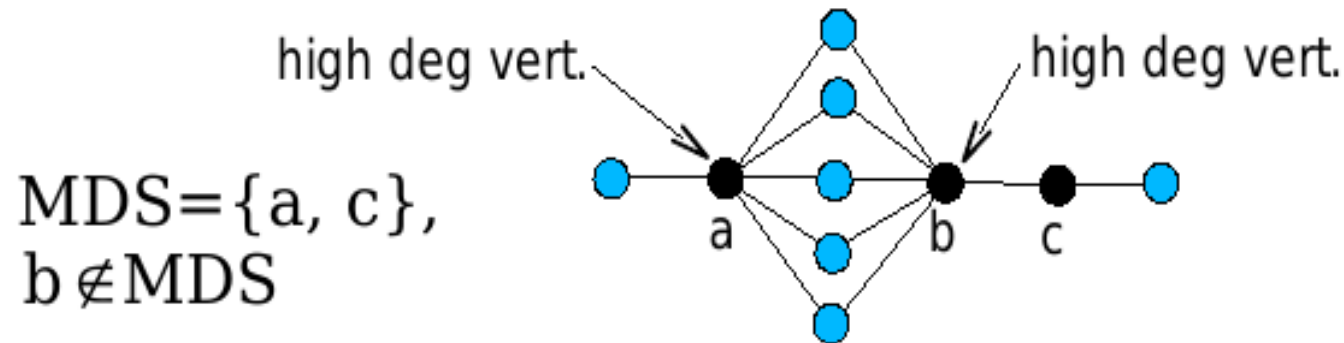
MDS przy pomocy klastrow

Jak się pozbyć wierz wysokiego stopnia ?

zapewne znowu „preprocessing” (tak jak było w przypadku MM) ??

jaki preprocessing ??? np. taki:

*włączyć do rozw wierz wysokiego stopnia i usunąć zdominowane wierz...
pozostanie graf BEZ wierz wysokiego stopnia...*

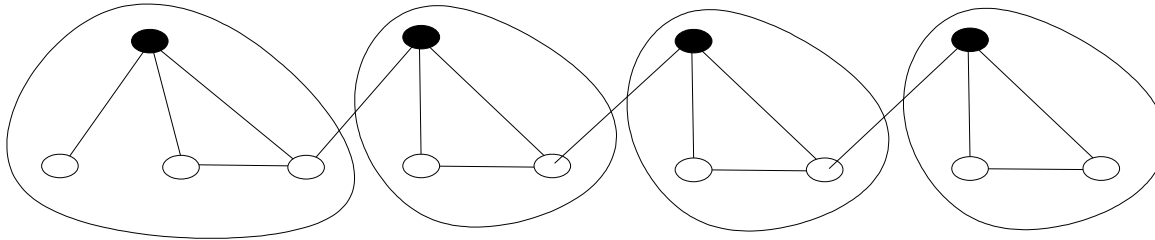

Czyli nie można włączać do rozw wierz wysokiego stopnia,
jeśli mówimy o $(1+\epsilon)$ aproks MDS...

MDS przy pomocy klastrow

Proc obl MDS:

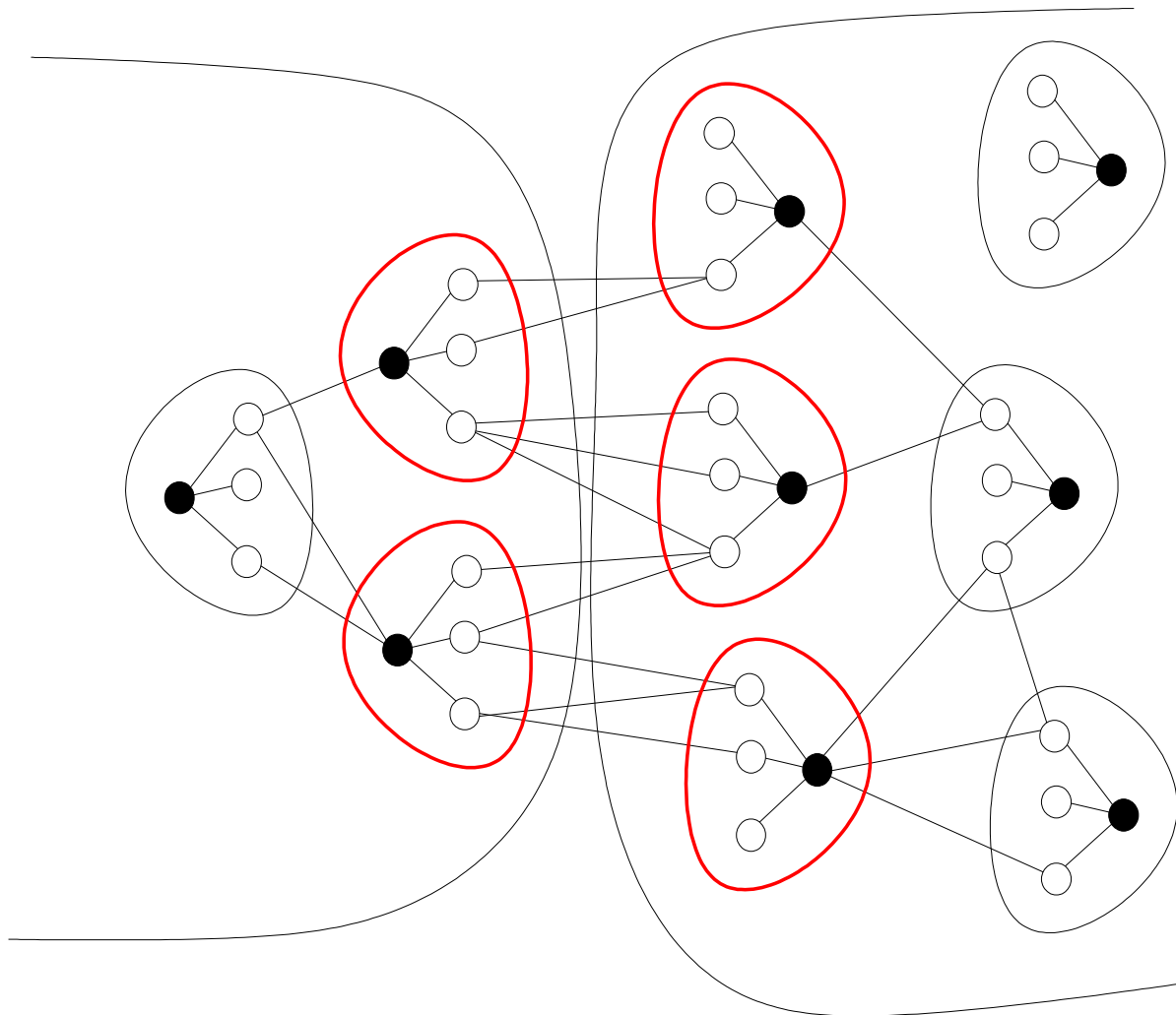
1. Obliczamy stała (np. 52) aproksymację MDS w G , $D\#$
2. Budujemy „małe klastry” w oparciu o $D\#$ (czarne wierz)

3. „ściskamy” małe klastry do wierz, tworząc wirtualny graf G' ,
dla $e \in E(G')$: $\omega(e) := 1$
4. obliczamy „duże klastry” krawędziowe w G' ,
licz konektorów $< \varepsilon |E(G')|$,
ale także licz wierz brzegowych dużych klast. $< O(\varepsilon) |V(G')|$
5. „wracamy” do oryginalnego grafu z dużymi klastrami
6. obliczamy (opt) MDS w dużych klastrach

PYTANIE: dlaczego to nam daje $(1+\varepsilon)$ aproksymacje MDS w G ?

MDS przy pomocy klastrów

„Specjalna” konstrukcja dużych klastrów, eliminuje problem ze slajdu nr 9...

Duże klastry mają cechę:
Da się zdominować wierz brzegowe klastru małą liczbą wierz (w porównaniu do $|MDS|$)

Dlaczego ??? pamiętajmy, że:
 $|V(G')| = |D\#| < 52 |MDS|$
licz brzegowych małych klast.
(tych czerwonych)
 $< \epsilon |V(G')|$

Czyli da się zdominować brzeg dużych klastrów liczb wierz
 $< 52 \epsilon |MDS(G)|$
gdzie ϵ jest b. małe...

... oczywiście to tylko szkic argumentu ...

Jak obliczamy klastry ?

Przypomnijmy, że czas działania algorytmów aproks MWIS, MM, MDS to:
 $O(1)$ + „czas obliczania klastrów” ...

Zakładamy, że mamy proc obliczającą „ciężkie gwiazdy w grafie planarnym G ”
(te gwiazdy są rozłączne i ważą $> 1/12$ wagi $E(G)$)

Klastry budujemy z ciężkich gwiazd w następujący sposób:

$G_0 = G$

Obliczamy w G_0 ciężkie gwiazdy S .

$G_1 =$ „ G_0 po ściśnięciu do wierz gwiazd z S ”

Obliczamy w G_1 ciężkie gwiazdy S .

$G_2 =$ „ G_1 po ściśnięciu do wierz gwiazd z S ”

Itd....

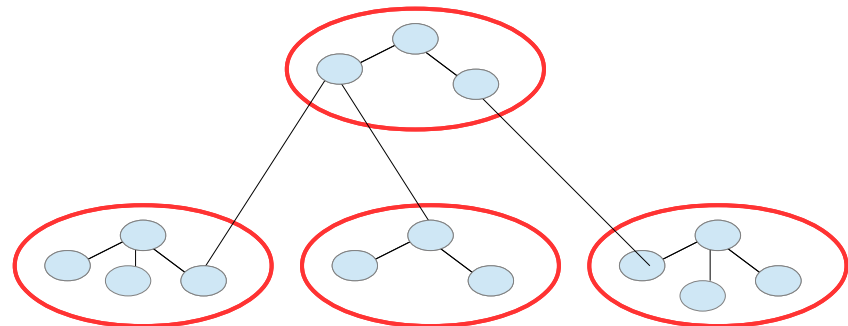
aż dojedziemy do grafu G_k , gdzie k to pewna stała...

Wirtualne wierz G_k to „klastry”, $\omega(E(G_k))$ to waga „konektorów”.

Def: $\text{diam}(G_i)$ to średnica „fizyczna” (wirtualnego) wierz grafu G_i .

Okazuje się, że:

1. $\text{diam}(G_{i+1}) = 3 \text{diam}(G_i) + 2$
2. $\omega(E(G_{i+1})) < 11/12 \omega(E(G_i))$

Jak obliczamy klastry ?

Czyli:

$$\omega(E(G_k)) < (11/12)^k \omega(E(G_0)), G_0 = G$$

Zatem dla pewnego stałego k zależnego od $1/\varepsilon$:

$$\omega(E(G_k)) < \varepsilon \omega(E(G_0)) \text{ i } \text{diam}(G_k) < \text{const}$$

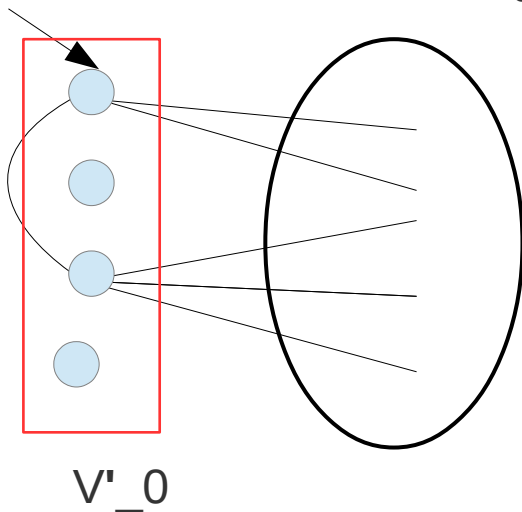
Pozostaje pytanie, jak obliczamy ciężkie gwiazdy...

Zauważmy, że drzewo ma stałą frakcję wierz o stopniu ≤ 2 ,

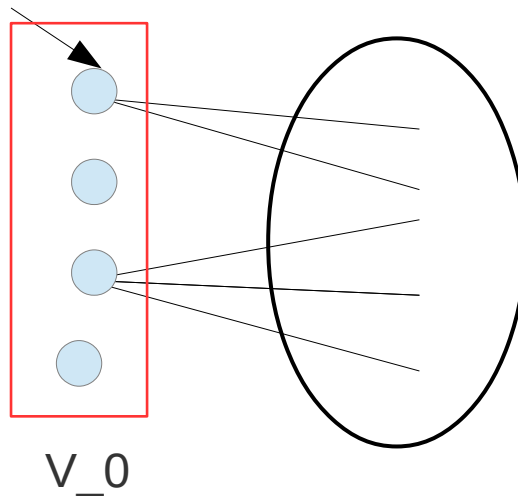
natomiast graf planarny ma stałą frakcję wierz o stopniu ≤ 6

Jak to wykorzystać ??? (met prymitywna, w czasie $O(\log n \log^* n)$)

$\text{deg}() \leq 6$

$\text{deg}() \leq 6$

Można wyrwać z grafu

zb. wierz V'_0 , stop ≤ 6

$$|V'_0| > |V|/10$$

Następnie można obl w V'_0

MIS V_0 (przy pomocy C&V)

$$|V_0| > |V|/60$$

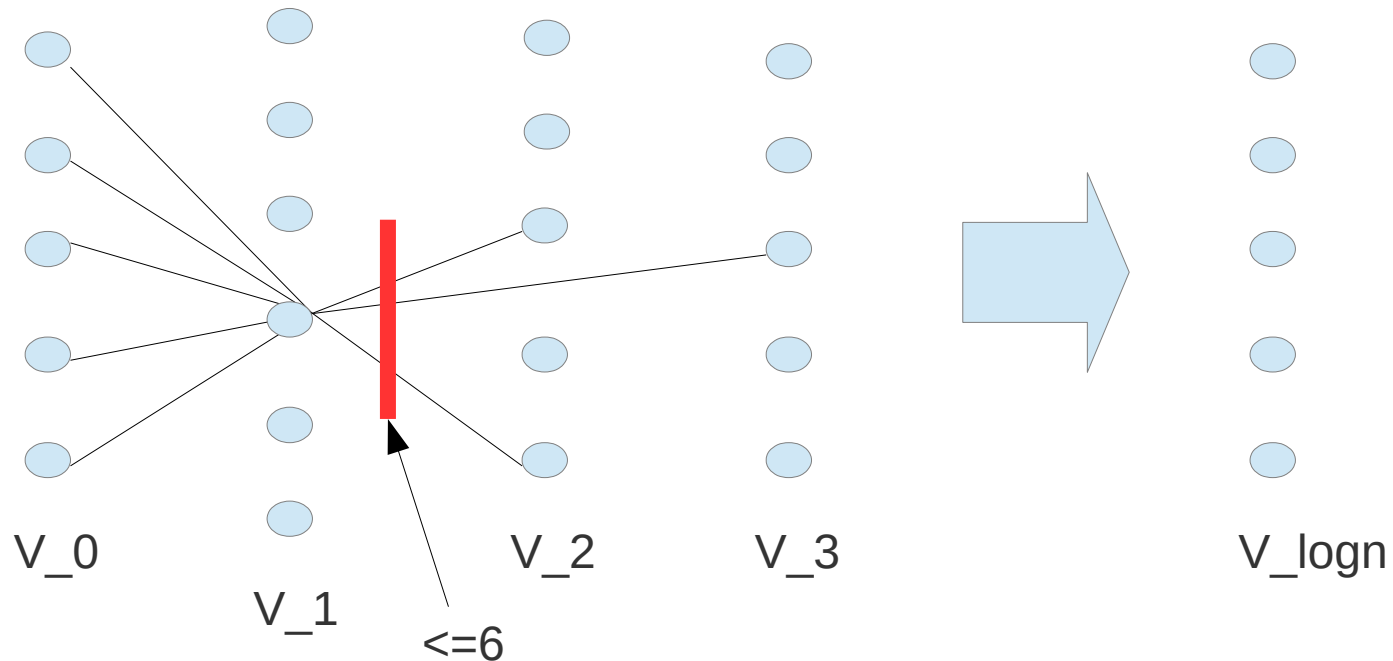
Czyli mamy

zbiór niezależny V_0 ,

który zawiera stałą frakcję
wszystkich wierz V ...

Jak obliczamy klastry ?

Powtarzamy ten proces $\log n$ razy, do wyczerpania wszystkich wierz grafu:
otrzymujemy graf warstwowy...

Każdy wierz wybiera najcięższa kraw w prawo (1 z 6 !!!)
otrzymujemy las drzew ukorz, o wysokości $< \log n$, który waży $> 1/6 \omega(E(G))$
Następnie każde drzewo wybiera „poziomy krawędzi”
parzyste lub nieparzyste, te które są cięższe...

Otrzymujemy rozłączne gwiazdy które ważą $> 1/12 \omega(E(G))$

Czas obliczania ciężkich gwiazd tą metodą:
 $\log n * \text{„czas obl MIS w grafie stop } \leq 6\text{”} + \log n$

Szybkie obliczanie klastrów ?

w czasie $O(\log^*n)$

patrz: disc2008, str 3-5